

C_2022340HU.01002102.xml
2022.9.5.

HU

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 340/21

A Szegedi Törvényszék (Magyarország) által 2022. június 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SOLE-MiZo Zrt. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(C-426/22. sz. ügy)

(2022/C 340/28)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Szegedi Törvényszék

Az alapeljárás felei

Felperes: SOLE-MiZo Zrt.

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1)

Olyan körülmények között, hogy a tagállami jog szerint a levonható hozzáadottértékadó túlfizetés azon összege után járó kamatot, amelyet a „megfizetettségi feltétel” miatt nem lehetett visszaigényelni, a nemzeti jegybanki alapkamat plusz két százalékpontban meghatározott, a rövidtávú pénzüpi hitelkamatot nem vitásan fedező kamatmérték alkalmazásával, a héabevallási időszakok szerint kell kiszámítani oly módon, hogy e kamatok felszámításának kezdő időpontja azon héabevallási nyomtatvány benyújtására nyitva álló határidőt követő nap, amelyen az adóalany kimutatta azt a héatúlfizetését, amelyet a „megfizetettségi feltétel” miatt a következő adómegállapítási időszakra kellett átvinni, záró időpontja pedig a következő bevallási nyomtatvány benyújtási határidejének utolsó napja, úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, különösen pedig a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (1) 183. cikkét, a tényleges érvényesülés és az egyenértékűség, valamint a közvetlen hatály és az arányosság elvét, továbbá az EuB a Sole-Mizo Zrt. (C-13/18) és a Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. (C-126/18) egyesített ügyeiben hozott ítéletét, hogy azokkal ellentétes az a jelen per tárgyát képezőhöz hasonló tagállami gyakorlat, amely az áfakamaton felül nem teszi lehetővé olyan kamat felszámítását is, amely arra szolgál, hogy ellensúlyozza az adóalany számára az előbbi bevallási időszakot követően a kamatok tényleges kifizetéséig az idő múlása által okozott, az érintett összeg értékét befolyásoló monetáris értékvesztést.

2)

Az előbbi kérdésre adott igeni? válasz esetén úgy kell-e értelmezni az 1) kérdésben megjelölt uniós jogot és az EuB-ítéletet, hogy azokkal összeegyeztethet? az, ha a tagállami bíróság a monetáris értékvesztésre alkalmazandó kamatmértéket az infláció mértékével egyez?en határozza meg.

3)

Úgy kell-e értelmezni az 1) kérdésben megjelölt uniós jogot és az EuB-ítéletet, hogy azokkal ellentétes az a tagállami gyakorlat, amely a monetáris értékvesztés összegének meghatározása során figyelembe veszi azt is, hogy a megfizetettségi feltétel bekövetkeztéig, vagyis a termék vagy szolgáltatás ellenértékének megfizetéséig a beszerzések adóval növelt ellenértéke az érintett adóalany rendelkezésére állt, illetve a monetáris értékvesztés id?szakában tapasztalható infláció mértékén felül értékeli azt is, hogy milyen hosszú volt az az id?szak, amíg az adóalany a héát nélkülözni volt kénytelen (nem igényelhette vissza).

(1) HL 2006., L 347., 1. o.